

DECIZIE

13 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Ion Corolevschi
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Scripnic împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată integral hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv

constată:

La 07 mai 2013, Sergiu Scripnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure cu spațiu locativ.

Indică că în iunie 2004, hotărârea a fost depusă spre executare silită la Oficiul de Executare Centru al DE al MJ RM, care însă a fost executată numai la 07 noiembrie 2012.

Cu referire la prevederile art. 2 alin (1) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, consideră că instanța de judecată este obligată a constata încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău privind asigurarea cu spațiului locativ în perioada iunie 2004 - octombrie 2012.

Mai indică că prin prisma prevederilor art. 2 alin. (6) al aceleiași Legi, coroborate cu prevederile art. 1398, 1422, 1423 din Codul civil, instanța de judecată urmează să încaseze din contul bugetului de stat în beneficiul său cu titlu de prejudiciului material suma de 20000 euro ce constituie plata chiriei pentru spațiu locativ pentru perioada iunie 2004 - octombrie 2012 și cu titlu de prejudiciu moral suma de 200000 lei.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău privind asigurarea cu spațiului locativ în perioada iunie 2004 - octombrie 2012, a încasa din contul bugetului de stat în beneficiul său cu titlu de prejudiciu material suma de 20000 euro și cu titlu de prejudiciu moral suma de 200000 lei, a încasa din contul bugetului de stat în beneficiul său toate cheltuielile de judecată ce țin de examinarea litigiului.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 a fost admisă acțiunea și constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești - hotărârea din 26 martie 2004 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, cauza nr. 2-783/04, fiind încasat în beneficiul lui Sergiu Scripnic, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, ca reparare a prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești - 20000 euro ori suma echivalentă în lei ai RM conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM la momentul executării hotărârii indicate, ca compensare a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești - 200000 lei și ca restituire a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică acordată lui la examinarea cauzei date - 4000 lei, în total 204000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 a fost admisă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată integral hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv.

La 18 aprilie 2014, Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată, menționând că este ilegală și neîntemeiată.

Indică că instanța de apel, fără a ține cont de prevederile art. 2 alin. (6) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, ilegal a respins cerința privind încasarea prejudiciului moral.

Susține că aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu criteriile: miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună/reaua-credință, durata neexecutării, totodată urmând a fi luat în considerație principiul general al echității și că suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare.

Mai invocă că sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama apelantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces, cu excluderea pretențiilor excesive și vădit exagerate.

Cu referire la recomandarea CSJ nr. 6, indică că prejudicii cu titlu material ar putea să apară exclusiv atunci când există o legătură de cauzalitate între pretinsa violare a dreptului la durată rezonabilă a procedurilor și pierderi materiale datorită imposibilității de a se folosi de drepturi pecuniare sau de a se bucura de fructele acestora (Cravcenco; Boboc, etc.).

Afirmă că, în speță, din cauza neexecutării hotărârii judecătorești irevocabile de către autoritățile locale recurentul și membrii familiei sale nu au fost asigurați cu spațiu locativ, ca urmare, acesta a fost nevoit să încheie contract de locațiune a imobilului cu plata chiriei lunare de 200 Euro.

Cu referire la art. 875, art. 876 Cod civil, consideră că instanțele neîntemeiat au ajuns la concluzia că contractele de locațiune nu sunt opozabile față de terți fiind fictive, în cazul în care acestea au fost încheiate pe un termen ce nu depășește 3 ani și respectiv nu era necesar să fie înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Iar cu referire la practica CSJ indică că a fost stabilit faptul că în cazul neexecutării unei hotărâri de asigurare cu spațiu locativ, partea vinovată pentru neexecutare are obligația de a restitui chiria pentru perioada de întârziere a executării hotărârii.

Susține că o soluție contrară ar determina crearea unei situații discriminatorii față de reclamant, ceea ce ar echivala cu încălcarea principiului egalității de tratament juridic.

Invocă că intimatul nu a solicitat respingerea cererii în temeiul aplicării prescripției extinctive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 27 februarie 2014 a fost expediată în adresa recurenților la 27 februarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 7212 (f. d. 95).

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 aprilie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

La caz, se constată că Sergiu Scripnic, făcând uz de noul remediu intern, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, prin acțiunea formulată a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea din bugetul de stat în beneficiul său a prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești, precum și cheltuielile de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii și, constatând încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, a încasat în beneficiul lui Sergiu Scripnic,

din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, suma de 20000 euro ori suma echivalentă în lei ai RM conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM la momentul executării hotărârii cu titlu de prejudiciu material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, suma de 200000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistența juridică.

Judecând apelul declarat de Ministerului Justiției al RM, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, admitându-l și casând hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii lui Sergiu Scripnic, considerând că este una neîntemeiată și depusă tardiv.

Instanța de recurs reține că, deși la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, soluția dată de instanța de apel, prin care a fost casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o hotărâre nouă cu privire la respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă este incorectă, rezultată din aplicarea greșită și interpretarea eronată a normelor de drept material aplicabile la caz.

În susținerea opiniei enunțate, având în vedere că executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a procesului, se va reține că Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale la art. 6 § 1 statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Respectiv, cerința Convenției ca examinarea cauzei să se facă într-un termen rezonabil, trebuie raportată la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbaterilor, aglomerarea rolului instanței precum și exercitarea căilor de atac.

În acest sens, prevederile art. 2 alin. (1) și (2) a Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, statuează că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta Lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Perioada ce urmează a fi luată în considerație la caz.

Din actele cauzei se deduce că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 martie 2004, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să acorde spațiu locativ lui Sergiu Scripnic și membrilor familiei acestuia conform normelor legislației în vigoare.

Aici se va remarca că procedura de executare în baza documentului executoriu nr. 2-783/04 din 26 martie 2004 emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău privind obligarea Consiliul mun. Chișinău să acorde spațiu locativ lui Sergiu Scripnic și membrilor familiei acestuia, a fost înregistrată în Oficiul Centru al DE, conform normelor legislației în vigoare, la 15 noiembrie 2004.

Ulterior, în conformitate cu modificarea Codului de Executare al RM, documentul executoriu menționat a fost preluat de la executorul judecătoresc al Oficiului de Executare al MJ Oleg Ungureanu și transmis executorului judecătoresc Igor Doroftei, întru executare.

În speță este cert și faptul că, prin încheierea nr. 064-42/11 din 28 martie 2011, documentul executoriu nr. 2-783/04 din 26 martie 2004 emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău privind obligarea Consiliul mun. Chișinău să acorde spațiu locativ lui Sergiu Scripnic și membrilor familiei lui, conform normelor legislației în vigoare a fost strămutat executorului judecătoresc Ion Iachim (f. d. 31).

Iar prin încheierea nr. 026-259/11 din 22 iulie 2011 executare documentul executoriu nr. 2-783/04 din 26 martie 2004 din nou a fost preluată de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, care a intentat procedura de executare nr. 026-259/11 (f. d. 34).

Este incontestabil și faptul că la 26 septembrie 2012, Primăria mun. Chișinău, în calitate de debitor, în persoana Primarului General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă și Sergiu Scripnic în calitate de creditor au încheiat o tranzacție de împăcare prin care debitorul s-a obligat să acorde creditorului costul mediu al unui apartament cu trei odăi în mun. Chișinău și anume suma de 54448 euro, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM în ziua executării, fiind stabilit un termen de până la data de 15 noiembrie 2012.

Totodată, de către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a fost întocmit procesul-verbal de consemnare a condițiilor tranzacției de împăcare din 26 septembrie 2012 cu nr. 026 - 259/2011 (f. d. 37).

Conform delegației nr. 34 din 07 noiembrie 2012 Sergiu Scripnic prin intermediul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a primit suma de 863420,06 lei în baza documentului executoriu nr. 026-259/11 din 26 septembrie 2012 (f. d. 40).

Prin încheierea nr. 026-259/11 din 07 noiembrie 2012, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a dispus încetarea procedurii de executare nr. 026-259/11 intentată întru executarea documentului executoriu nr. 2-783/04 din 26 martie 2004 emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău (f. d. 43).

În această ordine de idei, instanța de recurs remarcă că, la caz, nu a fost stabilit că, în perioada de la 15 noiembrie 2004 - data prezentării titlului executoriu pentru executare și până la 07 noiembrie 2012 – data încetării procedurii de executare, de către organul de executare au fost întreprinse careva acțiuni cu privire la executarea documentului executoriu emis în baza hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 martie 2004, prin care Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să acorde spațiu locativ lui Sergiu Scripnic și membrilor familiei acestuia conform normelor legislației în vigoare, în acest sens fiind prezentată doar scrisoarea nr. 08-4327 din 04 august 2011, prin care Primăria mun. Chișinău a informat executorul judecătoresc Oleg Ungureanu că la moment executarea hotărârii instanței de judecată nu poate fi posibilă din cauza lipsei de spațiu locativ liber în mun. Chișinău, fapt generat de

procesul de privatizare a fondului de locuințe, ceea ce a redus substanțial imobilul cu destinație locativă aflat în proprietate municipală.

Totodată, prin informația dată s-a menționat că Consiliul mun. Chișinău nu dispune nici de mijloace financiare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor instanțelor de judecată privind asigurarea cu spațiu locativ a creditorilor urmăritori (f. d. 36).

Reieșind din circumstanțele relatate, instanța de recurs constată că pretențiile lui Sergiu Scripnic cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești sunt întemeiate, deoarece cele constatate reliefează o lezare a dreptului acestuia la executare în termen rezonabil a cauzei, după cum instituie atât prevederile art. 6 § 1 al Convenției, cât și cele a Legii nr. 87.

Or, o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești irevocabile, mai mult că întârzierea de executare nu poate fi astfel, încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform articolului 6 § 1 al Convenției (Immobiliare Saffi versus Italy [GC], nr. 22774/93, § 74, ECHR 1999-V).

Așa fiind, în speță este cert că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, n-a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile.

Aici instanța de recurs va menționa și Hotărârea CEDO din 29 noiembrie 2005, cererea nr. 15840/02 Grițco versus Moldova, în care Curtea reamintește, că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1, ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți.

Executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului” în sensul articolului 6 (a se vedea *Hornsby v. Greece*, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-11, p.510, §40, și *Burdov v. Russia*, nr.59498/00, §34, 7 mai 2002).

În această ordine de idei, se constată că Sergiu Scripnic nu a putut beneficia de succesul obținut în urma litigiului, care se referea la asigurarea lui și a familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.

Pentru rațiunile mai sus menționate, fiind evidentă încălcarea dreptului lui Sergiu Scripnic la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de recurs constată că perioada de referință care urmează a fi luată în considerație în speță constituie cea cuprinsă de la data nașterii obligației de executare, adică data înaintării documentelor executorii spre executare, care este 15 noiembrie 2004 și până la ziua executării hotărârii – 07 noiembrie 2012.

Comportamentul părților.

În ceea ce privește comportamentul autorităților naționale, se constată că acestea nu au întreprins careva acțiuni concrete și măsurile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești, iar ca rezultat titlul executoriu rămânând neexecutat o perioadă de aproape 8 ani.

Interesul creditorului.

În speță, instanța de recurs remarcă faptul că miza pentru creditorul Sergiu Scripnic este evidentă, fiind bazată pe o legitimă speranță, or acesta urmărea exercitarea dreptului său la o locuință conform normelor legislației interne, care este un drept inerent și garantat.

În conexiunea celor relatate, reieșind din perioada neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care s-a constatat a fi una continuă, de caracterul obligației de executare, comportamentul autorității însărcinate cu obligația executării, precum și miza (interesul) pentru creditor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevăzută de legislația internă, precum și de articolul 6 § 1 al Convenției, nu a fost respectată, împrejurări ce atestă corectitudinea soluției primei instanțe cu privire la constatarea acestei încălcări și netemeinicia concluziei instanței de apel cu privire la netemeinicia acestei cerințe.

Mai cu seamă aici se va menționa ca ilegală și reținerea instanței de apel cu privire la depunerea acțiunii de către Sergiu Scripnic în afara termenului prevăzut de Legea nr. 87, în speță fiind cert că procedura de executare a hotărârii judecătorești a fost finisată la 07 noiembrie 2012, atunci când au fost îndeplinite condițiile tranzacției încheiate între părți, astfel că, acțiunea înaintată de către Sergiu Scripnic la 07 mai 2013, este în termenul de 6 luni, prevăzut de 3 alin. (3) al legii menționate.

Conform art. 5 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Astfel, având în susținere prevederile normelor enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că prima instanță corect a ajuns și la concluzia acordării lui Sergiu Scripnic a compensației bănești pentru prejudiciul moral ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen a hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța de recurs, ținând cont de criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel, încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, fiind menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată, relevă că suma acordată de prima instanță lui Sergiu Scripnic cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 200000 lei este una exagerat de mare, un quantum echitabil compensației pentru prejudiciul moral cauzat ultimului, ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a

hotărârii judecătorești, în raport cu circumstanțele deduse din speță și materialul probator anexat la dosar, ar constitui suma de 5000 lei.

Cât privește capătul de cerere a lui Sergiu Scripnic cu privire la încasarea prejudiciului material ce constă din cheltuielile legate de închirierea unui spațiu locativ pe perioada neexecutării hotărârii judecătorești, se constată a fi unul neîntemeiat.

La acest segment, cu referire la prevederile art. 5 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, se va reține că, atunci când se discută durata procedurilor judiciare, fie în aspect civil, fie în aspect penal, prejudicii cu titlu material ar putea să apară exclusiv în cazul când există o legătură de cauzalitate între pretinsa violare a dreptului la durata rezonabilă a procedurilor și pierderi materiale datorită imposibilității de a se folosi de drepturi pecuniare sau de a se bucura de fructele acestora (a se vedea Boboc v. Moldova nr. 27581/04, §44-45, 04 noiembrie 2008 și Cravcenco v. Moldova, nr. 13012/02, §64-67, 15 ianuarie 2008).

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs remarcă că, deși Sergiu Scripnic în susținerea pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material a prezentat trei contracte de locațiune a spațiului locativ încheiate cu Iacob Cojocari la 01 iunie 2004, 02 mai 2007 și respectiv, la 01 ianuarie 2010, pe care ar fi și înscrisul lui Iacob Cojocari că a primit plata integrală pentru chirie conform contractelor respective, aceste înscrisuri nu pot fi reținute ca probe pertinente și incontestabile, în conformitate cu art. 118 CPC, care ar demonstra pierderile materiale datorită neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În susținerea opiniei enunțate se va reține că, pe lângă faptul că contractele menționate au fost prezentate fără a fi autentificate în modul stabilit de lege, fapt ce contravine prevederilor art. 138 alin. (4) CPC, care indică că înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului, instanței de judecată nu au fost prezentate nici dovezi certe precum că sumele solicitate au fost achitate de către Sergiu Scripnic în beneficiul lui Iacob Cojocari în contul chiriei locuinței, pentru a fi încasate de la stat.

Or, doar presupusul înscris al lui Iacob Cojocari pe niște copii neautentificate de contracte de locațiune, precum că costul chiriei prevăzut de contracte a fost achitat integral, nu poate fi considerată ca probă pertinentă în confirmarea acestor pretenții.

Mai cu seamă aici se va specifica și lipsa dovezilor că Iacob Cojocari, ca locator a declarat aceste sume la organele fiscale, ca venituri.

În această ordine de idei, având în vedere că la materialele pricinii a fost anexat bonul de plată Seria EP nr. 364882 privind prestarea serviciilor juridice pentru instanța de fond în mărime de 4000 lei (f. d. 22), instanța de recurs consideră că prima instanță corect a dispus încasarea sumei respective în favoarea lui Sergiu Scripnic.

Față de cele ce preced și având în vedere că motivele invocate în cererea de recurs sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia admiterii acestuia, casării integrale a deciziei instanței de apel și parțiale a hotărârii primei instanțe, și anume în partea admiterii pretențiilor ce țin de repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și de a emite în această parte o hotărâre nouă prin care a admite parțial cerința lui Sergiu Scripnic cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a respinge

cerința lui Sergiu Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în rest de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Scripnic împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în partea prin care a fost încasat în beneficiul lui Sergiu Scripnic, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, suma de 20000 euro ori suma echivalentă în lei ai RM conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Republicii Moldova la momentul executării hotărârii indicate ca reparare a prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și suma de 200000 lei ca compensare a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și se emite în partea dată o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial pretenția lui Sergiu Scripnic cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.

Se încasează de la bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu Scripnic, în contul reparării prejudiciului moral, suma de 5000 (cinci mii) lei.

Se respinge pretenția lui Sergiu Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material cauzat ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.

În rest hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu